

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa H. Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P.
i Dyrektorowi Izby Skarbowej w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez

skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżąca powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się wyłącznie do naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 278 § 1 k.p.c. i przedstawia ogólny wywód na uzasadnienie twierdzenia o oparciu rozstrzygnięcia na oczywiście wadliwej opinii biegłego oraz nierozpoznanie w postępowaniu apelacyjnym wniosku o powołanie nowego biegłego. Z tym twierdzeniem łączy również oczywistość wadliwego uznania, że nie został wykazany związek przyczynowy oraz wysokość szkody. Umknęło jednak jej uwadze, że Sąd drugiej instancji w motywach zaskarżonego wyroku szczegółowo i pozytywnie ocenił dowód z opinii biegłego a ta ocena uchyla się spod kontroli kasacyjnej z uwagi na treść art. 398³ § 3 k.p.c. Dokonanie tej oceny zostało powiązane z wyjaśnieniem przyczyn, dla których uznał dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego za zbędne, jak również przyczyn, dla których przyjął, że biegły posiada właściwe kwalifikacje do wydania opinii. Powołanie drugiego dowodu z opinii biegłego art. 286 k.p.c. uzależnia od istnienia takiej potrzeby, przy czym nie może być za nią uważane przekonanie strony, że dalsze opinie pozwolą na udowodnienie korzystnej dla niej tezy, zwłaszcza w sytuacji, gdy na jej wniosek została sporządzona opinia uzupełniająca a biegły udzielał odpowiedzi na jej wątpliwości także ustnie na rozprawie.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami

orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Szczegółowa analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo ogólne twierdzenia skarżącej w świetle motywów zaskarżonego wyroku mogą wskazywać jedynie na obszerny stan sprawy i nie pozwalają bez dogłębnej oraz szczegółowej analizy całości zgromadzonego w sprawie materiału na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom postępowania o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego należnych stronie pozwanej orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.